

Mirjam Mous / Marja Meijer
(G)één april

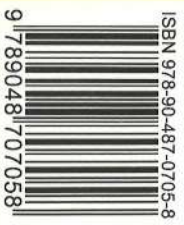
Daan is in de dierentuin.
Hij kijkt in het hok van de aap.
Zijn hart bonkt als een trein.
Nee, hè?
De deur staat heel wijd open.
Daan ziet stro en een klimrek.
En een band aan een touw.
Maar de grote, dikke aap is weg!

www.leesleeuw.nl

www.leesleeuw.be

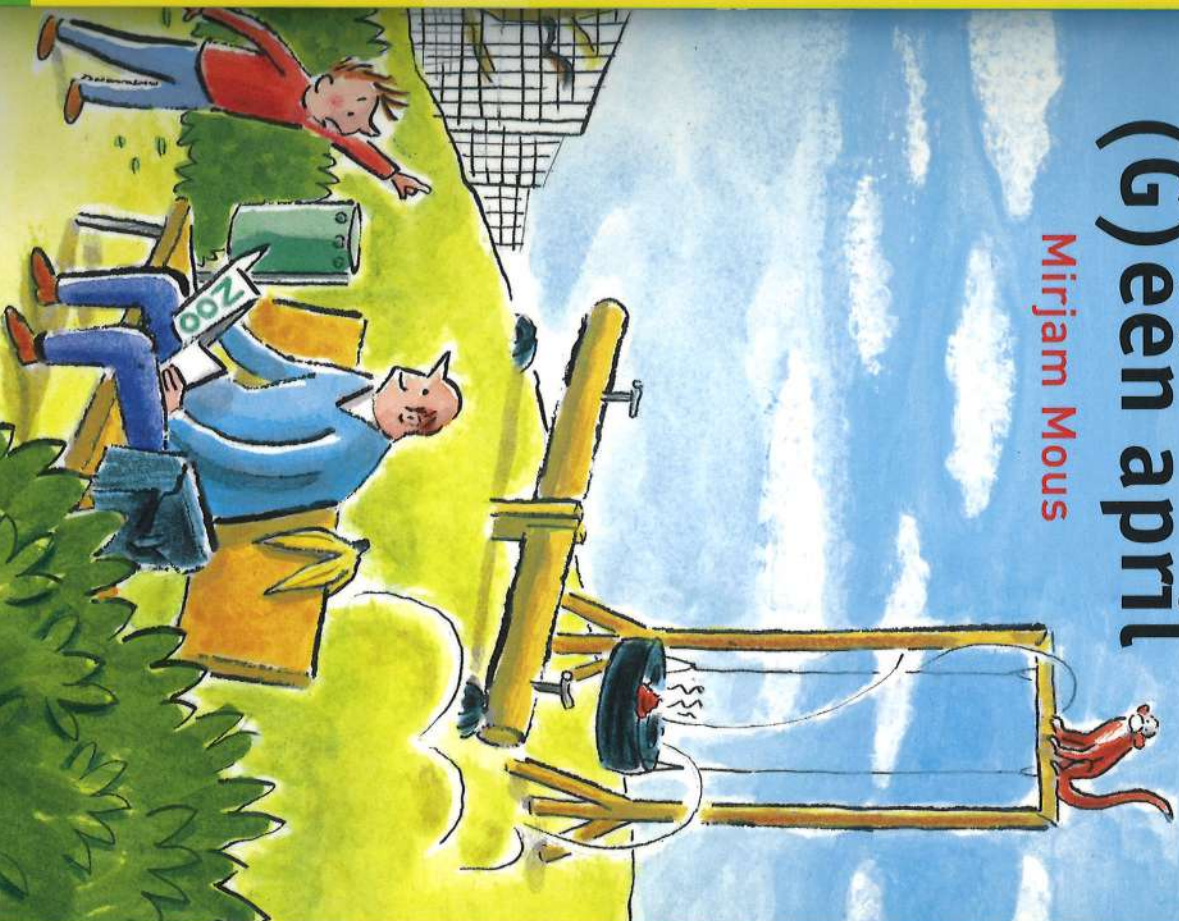
boekenabonnement

een jaar lang leesplezier

(G)één april

Mirjam Mous

Zwijsen

Een open deur

Huh? denkt Daan.

Zie ik dat nou goed?

Hij staat in het verblijf van de apen.

Bij een hok vol stro.

Er hangt een band aan een touw.

En er is ook een klimrek.

In de hoek zit een grote, dikke aap.

Nóg wel.

Het hart van Daan bonkt als een trein.

Ja hoor, hij weet het helemaal zeker.

De deur van het hok straat op een kiertje!

Oei, oei, wat nu?

Daan holt naar buiten en kijkt om zich heen.

Wie kan hij om hulp vragen?

Daar, die man werkt in de diertuin!

Dat kun je zien aan zijn kleren.

'Meneer, meneer!' roept Daan.

Daan rent naar de man toe.

Hij trekt aan zijn mouw.

'Kom gauw mee,' zegt hij.

'De deur in het hok van de aap straat open.'

De man kijkt Daan verbaasd aan.

Heel even maar.

'O, ik snap het!' roept hij dan.

'Dat is waar ook.'

Het is vandaag één april.

Haha, wat een goeie grap.'
Daan wordt nerveus.
Waarom gelooft die man hem niet?
Straks loopt de aap weg!
'Toe nou,' smeekt Daan.
'Kom nou mee naar het hok.'
Het is geen grap, maar echt waar.'
De man lacht alleen maar nóg harder.
'Ja hoor!' schaterert hij.
'En jouw veter zit los.'
Mijn veter? denkt Daan.
Ik heb toch klittenband?
Hij kijkt naar zijn schoenen.
'Haha, één april,' grinnikt de man.
En dan loopt hij zomaar weg!
Daan kan wel huilen.
Wat moet hij nu doen?
Hij kijkt weer om zich heen.
Op een bankje zit een oude vrouw.
Ze ziet er heel slap uit.
Dat meisje bij de berenrots dan?
Nee, zij is nog kleiner dan Daan.
Haar moeder komt er net aan.
Ze is druk aan het bellen.
'Wilt u me helpen?' vraagt Daan.
Tsss, ze hoort hem niet eens.
Daan zucht diep.
Er zit maar één ding op.
Hij moet zelf die deur dicht gaan doen!

Daan holt weer naar het hok van de aap.
Nee, hè ...
De deur staat wagenwijd open.
Daan ziet stro en het klimrek.
En de band aan het touw.
Maar de grote, dikke aap is weg!

Appels plukken

Daan staat weer buiten.
Hij tikt een man op zijn arm.
'U moet me helpen,' zegt hij dringend.
'Er loopt hier een aap los.'
De man schiet in de lach.
'Ja hoor, en jij hebt daar een vlek.'
Hij wijst naar de buik van Daan.
Daan kijkt naar zijn trui.
'Eén april!' roept de man.
Nou moe, denkt Daan.
Dan niet.
Vlug loopt hij verder.
Hij komt vaak in de dierentuin.
Dus kent hij de weg goed.
Bij de leeuwen staat een gezin.
Een vader, een moeder en een tweeling.
Daan rent op hen af.
'Er loopt hier een aap los!' roept hij.
'Hebben jullie hem soms gezien?'
De meisjes knikken.
Poe, wat lijken ze op elkaar.
Het is net of Daan dubbel ziet.
Wacht eens even ...
ZE KNIKKEN!
'Hij zat op dat muurtje,' zegt het ene meisje.
'Echt?' vraagt Daan blij.

'Hij had een bril op,' zegt haar zus.
Dan gieren ze het uit.

Wat een stomme meiden! denkt Daan.

Kwaad rent hij weg.

De tweeling roept hem na.

'Één april, een aap met een bril!'

De ogen van Daan branden.

Één april is een rottag.

Niemand gelooft hem.

Hij gaat op een grote steen zitten.

Dan speurt hij in het rond.

Waar is die aap nou toch gebleven?

Na een poosje komt er een vrouw aan.

Ze ziet er deftig uit, vindt Daan.

Net een koningin.

Alleen loopt ze wel een beetje mank.

Ze heeft een enorme hoed op.

Hij is versierd met een tros druiven,

twee appels, een peer en een banaan.

Haha, het is net een fruitschaal!

Daan krijgt er trek van.

De vrouw strompelt naar een bankje.

Ze ploft neer en schopt haar schoen uit.

Niks deftig!

Ze kijkt naar haar hiel.

Er zit een flinke blaar op.

Hij is zo groot als een poffertje.

Huh? denkt Daan.

Zie ik het nou goed?

Hij tuurt naar de struik achter de vrouw.

Ja hoor, hij weet het zeker.

De struik beweegt!

De vrouw heeft niets in de gaten.

Ze kijkt nog steeds naar haar hiel.

En dan gebeurt het ...

Uit de struik komt iets omhoog.

De mond van Daan valt open.

Het is een arm.

Een arm met heel veel haar!

'Mevrouw,' zegt Daan schor.

'Niet omkijken, maar ...

Er zit een aap achter uw bankje.'

De vrouw aait haar blaar.

'Wat een flauwe grap,' zegt ze.

'Daar trap ik heus niet in.'

De aap steekt zijn hand uit.

Hij plukt een appel van de hoed!

Hij propt hem in zijn bek en ...

De aap trekt een vies gezicht.

Jakkie!

Die appel is niet echt, maar nep.

Weg ermeel!

Hij gooit hem in de bosjes.

Dan steekt hij zijn hand weer uit.

'Mevrouw,' zegt Daan.

'Wat nu weer?' moppert ze.

'Die aap zit er nog steeds,' zegt Daan.

'En hij snoept van uw fruit.'

De vrouw rolt met haar ogen.

'Hou nou toch op,' zegt ze.
'Ik weet heus wel dat het één april is.'
Dan niet, denkt Daan.
Hij kijkt naar haar hoed.
Roef, daar gaat weer een appel.
En daarna het trosje druiven.
Hup, weg is de peer.
De hoed is kaal.
Net een lege fruitschaal.

Prrrt!

De aap komt uit de bossjes.

Hij klimt in een boom.

'Daar gaat een aap!' roept Daan.

Maar niemand kijkt omhoog.

De aap springt van tak naar tak.

'Kijk nou toch!' roept Daan.

'Echt niet,' zegt een meisje.

Haar vader knikt.

'Eén april, aap in je bill'

Daan balt zijn vuist.

Wat een rottag!

Was het maar twee of drie april.

Of één maart of één mei.

Maar wacht eens ...

Daan weet ineens wat hij moet doen.

Hij gaat de aap op de foto zetten!

Dan ziet iedereen dat het waar is.

Een foto is keihard bewijs.

Er is maar één probleem:

Daan heeft geen toestel bij zich.

Dus moet hij het van iemand lenen!

Huh?

Daan kijkt naar de boom.

Waar is die aap?

Hij ziet hem nergens meer.

Daan zucht diep.

Het gaat steeds weer mis.

Dan ziet hij een man zitten.

Hij tuurt op een kaart van de dierentuin.

Naast de man staat een tas.

Er ligt een banaan op!

De aap moet in de buurt zijn, denkt Daan.

En als hij in de buurt is, dan is een banaan heel

goed lokaas.

Ja hoor, daar is de aap al!

Hij springt uit een boom.

Ploef, op de grond.

Hij sluipt naar de bank en pakt de banaan.

Dan gaat hij er roef! vandoor.

Hij rent naar het speeltuintje.

'Meneer,' zegt Daan.

De man hoort het niet.

De aap kijkt wel even achterom.

Hij zit nu naast de wip en eet de banaan op.

De schil gooit hij zomaar op het bankje.

'Meneer!' schreeuwt Daan.

Hij tikt de man aan.

'MENEER!'

De man schrikt.

'HET SPIJT ME!' roept Daan.

'MAAR DAAR ZIT EEN AAP!'

Hij wijst met zijn vinger.

De man kijkt niet om.

Hij lacht naar Daan en zegt:

'Ik ben wel een beetje doof, maar heus niet gek.'

De aap springt naar de schommel.

Nu zit hij erbovenop.
 Dan hoort Daan een raar geluid.
 Het klinkt als 'Prrrt.'
 Waar komt dat ineens vandaan?
 'Prrrt,' klinkt het weer.
 Het geluid komt uit de aap!
 Dan snapt Daan het ineens.
 'Hij poept,' zegt hij tegen de man.
 'Ja, jij roept,' zegt de man.
 'Ik hoor je heus wel.'
 De aap is klaar.
 Hij klimt langs de palen van de schommel
 omhoog.
 'Er ligt een drol,' zegt Daan.
 'Waar ligt een tol?' vraagt de man.
 Daan wijst naar de schommel.
 'GEEN TOL, MAAR EEN DROL!'
 Hè hè, de man krijgt het eindelijk door.
 Hij draait zich om en ziet de poep.
 'Bah, wat smerig,' zegt hij.
 'Wie doet dat nou?'
 'De aap,' antwoordt Daan.
 De man knikt.
 'Ja, het is een flinke knaap.'
 Daan wordt een beetje moe van de man.
 'DE AAP HEEFT HET GEDAAN!'
 De man lacht niet meer.
 Hij kijkt boos naar Daan.
 'Wat zeg je nou, knul?
 Noem je mij een aap?'

Daan krijgt er een punthoofd van.
 'NEE-HEE!' roept hij.
 'DE AAP ZIT DAAR, OP DE ...'
 Huh?
 Daan knippert met zijn ogen.
 De aap is weer weg.
 Of nee, wacht ...
 Daar, hij loopt op het pad!

Aap op straat

Daan holt achter de aap aan.
Hij puft en hijgt.
Dat beest is ook zó snel!
Oei, daar is de uitgang van de diertuin al.
De aap zal toch niet ...
'Stop!' schreeuwt Daan.
Maar de aap rent gewoon verder.
Er blijft wel een vrouw staan.
'Gil niet zo,' moppert ze.
Daan wijst naar de poort.
'Het komt door die aap,' zegt hij.
De vrouw draait zich om.
Te laat: de aap is al weg.
'Eén april zeker?' zegt de vrouw.
Daan luistert niet eens meer.
Hij vliegt door de poort naar buiten.
Nu staat hij op straat.
Poe, wat is het hier druk.
Het verkeer raast voorbij.
Als de aap maar goed uitkijkt.
Straks rijdt iemand hem nog aan!
Daan moet er niet aan denken.
Dat zou een ramp zijn!
Hij tuurt in het rond.
Aap waar ben je?
Nee, hij zit niet in die boom.

En ook niet achter dat busje.
Daan loopt en kijkt en zoekt.
Hij komt bij een winkel.
Voor de deur staat een kledingrek.
Huh, ziet Daan dat nou goed?
Ja hoor, de kleren gaan heen en weer.
Er komt een jas uit het rek!
Uit de mouw piept een rode staart.
Het is de aap!
Wat nu?
Daan rekt zijn hals uit.
Een eindje verderop staat een motor.
Er zit een grote jongen op.
Hij draagt een leren broek.
En hij heeft drie knopjes in zijn oor.
Is die even stoer, denkt Daan.
Die kan vast wel een aap vangen.
Er is ook nog een meisje.
Ze draagt schoenen met hoge hakken.
Net stelten, vindt Daan.
Ze leunt tegen de grote jongen aan.
Zodat ze niet omvalt zeker.
De aap loopt recht op hen af.
Hij zit nog steeds verstopt in de jas.
'Stop hem!' roept Daan.
De jongen is meer lui dan stoer.
Hij blijft gewoon op zijn motor zitten.
De aap loopt hem voorbij.
'Help nou toch!' roept Daan.
Hè hè, het meisje kijkt naar de jas.

'Is dat je hond?' vraagt ze.

'Nee, een aap,' zegt Daan.

'Hij is ontsnapt uit de dierentuin.'

De jongen en het meisje lachen hard.

'Help nou mee,' smeekt Daan.

'We moeten hem vangen voordat hij onder

een auto komt.'

Het meisje wiebelt met haar hakken.

'Vang hem zelf maar,' zegt ze.

De jongen knikt: 'Het is jouw hond.'

Hallo, is hij ook al doof of zo?

'HET IS EEN AAP!' schreeuwt Daan kwaad.

'Ja hoor,' zegt de jongen.

'En ik ben de pashaas.'

Het meisje lacht heel hoog en hard.

Grrr, denkt Daan.

Niks pashaas.

Die jongen is een eil!

Een mooi plaatje

Daan holt alleen verder.

Hij komt in de buurt van het park.

Hé, daar ligt de jas!

Zomaar midden op de stoep.

Daan raapt hem op.

Hij knoopt de jas om zijn middel.

Waar is die aap nou gebleven?

Ja, daar!

Een rode flits schiet het park in.

Daan rent er meteen achteraan.

Ze gaan dwars door de struiken.

Over een pad en nog een pad.

En dan over het gras en ... tjeep!

De aap springt in een hoge boom.

Hij zoekt een veilig plekje op een tak.

Daan ziet alleen de rode staart nog.

Heel even maar.

Dan verdwijnt hij in het groen van de bladeren.

Onder de boom staat een bruidspaar.

Zij draagt een lange, witte jurk.

En hij een pak met streepjes.

Ze kijken niet naar de aap, maar naar een man

met een snor.

Hij gaat een foto maken.

'Zeg maar kaas!' roept hij.

'Kaas!' zegt het bruidspaar.

Klik, doet het toestel.
 'Vlug, maak nog een foto,' zegt Daan.
 'Dan heb ik keihard bewijs.'
 De man met de snor draait zich om.
 'Bewijs waarvan?' vraagt hij verbaasd.
 'De aap,' antwoordt Daan.
 'Hij zit daar in die boom.'
 De man knipooft naar het bruidspaar.
 'Aha, in die boom dus?'
 'Waar die tak beweegt,' helpt Daan.
 De bruid begint te lachen.
 'Eén april, kikker in je bil.'
 Haar man lacht nu ook.
 'Eén april, ja ik wil ...'
 Hij tilt de bruid op en zwiert haar in het rond.
 Haar lange sluier danst op en neer.
 'Goed zo!' roept de man met de snor.
 'Dit wordt een prachtig plaatje.'
 Hij klikt en klikt en klikt ...
 Maar dan komt er plots een hand uit de boom.
 Een rode hand met veel haar.
 Oei, oei, denkt Daan.
 'Wat is die aap van plan?'
 De hand graait naar de sluier.
 'Pas op!' roept Daan.
 Maar het is al te laat.
 De aap geeft een ruk aan de stof.
 'Au!' schreeuwt de bruid, en ze voelt aan haar hoofd.
 Haar man zet haar vlug neer.
 'Je sluier,' zegt hij verschrikt.

Ze kijken omhoog.
 Daar zweeft de sluier door de lucht.
 Daan knijpt zijn ogen tot spleetjes.
 Nee, hè?
 De sluier waait recht op de vijver af!
 De bruid ziet het ook.
 'Pak hem!' roept ze benauwd.
 Haar man strekt zijn armen uit.
 De bruid trekt haar lange jurk op.
 Samen rennen ze achter de sluier aan.
 De man met de snor kijkt naar Daan.
 'Pas jij op mijn spullen?'
 Dan holt hij achter het bruidspaar aan.
 Het lijkt wel een optocht!
 Daan kijkt blij naar het toestel.
 Dit is zijn kans!

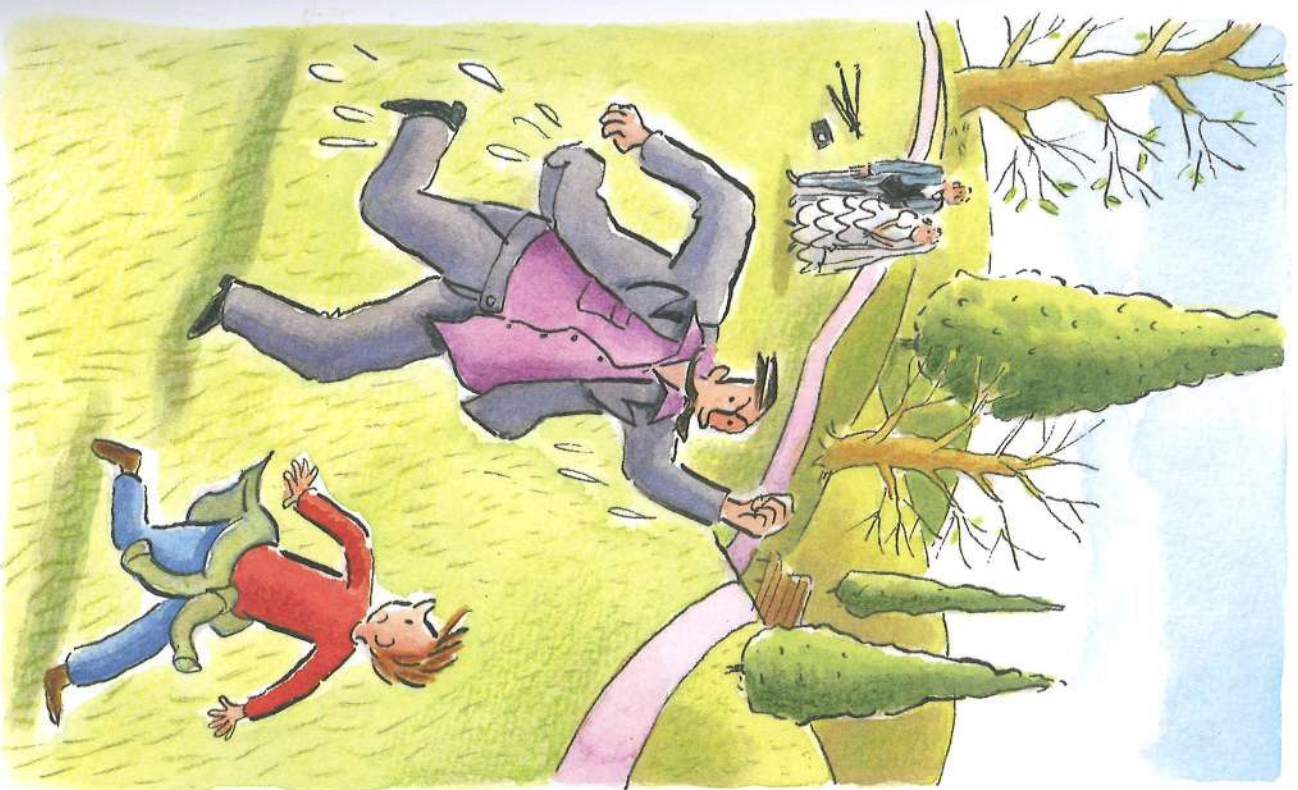

Klik, flits!

Daan tuurt door de lens van het toestel.
'Kom maar op, aap,' zegt hij.
'Of durf je soms niet?'
Het blijft stil in de boom.
De aap laat zich niet zien.
Daan krabt in zijn haar.
Hoe krijg je een aap op de foto?
Had hij maar een banaan bij zich.
Of een krop sla of ...
Wacht eens!
Daan maakt zijn broekzak leeg.
Er komt een stukje touw uit.
En zijn pasje van de dierentuin.
En ook ... een snoepje!
'Kijk eens!' roept Daan.
Hij houdt het snoepje omhoog.
'Ik heb iets lekkers voor jou.
Kom het maar halen.'
Hij gooit het snoepje op het gras.
Ja, daar is de aap al.
Nu snel een foto maken!
Maar de aap is Daan voor.
Het snoepje laat hij liggen.
Maar het toestel grist hij mee!
'Geef terug,' zegt Daan boos.
De aap piekert er niet over.

Hij drukt op alle knopjes.
Klik, flits, klik, flits ...
'Niet doen,' moppert Daan.
'Straks gaat hij nog struk.'
De aap ruikt aan het toestel.
En dan bijt hij erin!
Daan probeert heel streng te kijken.
Net zo streng als de juf op school.
'Het is geen appel,' zegt hij.
'Leg neer.'
De aap smijt het toestel op de grond.
'Zachtjes!' smeekt Daan.
Maar de aap houdt meer van keihard.
Hij geeft het toestel een schop.
'Het is geen voetball!' schreeuwt Daan.
Hij durft niet meer te kijken.
Dit gaat zó fout.
'Wat is hier gebeurd?' klinkt plots een stem.
'Jij zou toch op mijn spullen letten?'
Daan doet één oog open.
Ai, het is de man met de snor.
Hij drupt aan alle kanten.
Zijn haar is nat en zijn broek is nat.
Achter hem loopt het bruidspaar.
De vrouw heeft haar sluijer weer op.
Hij zit alleen een beetje scheef.
Daan doet nog een oog open.
Hij ziet het toestel liggen.
Nou ja, wat er nog van over is.
'H-het spijt me,' zegt hij hees.

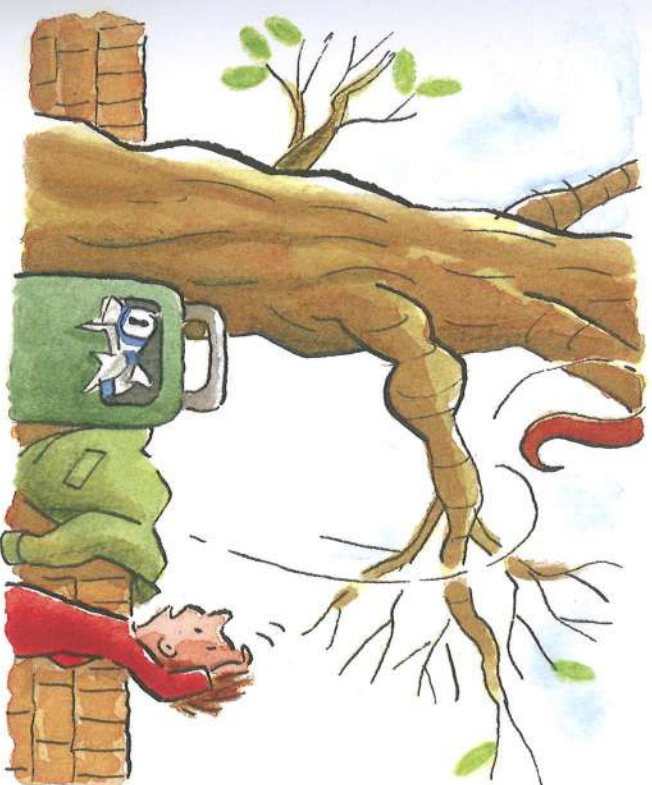
'De aap was me voor en toen ...'
De man met de snor ontploft bijna.
'Ik zie maar één aap,' zegt hij kwaad.
'Een aap van een jongen!'
Hij stormt op Daan af.
Daan weet het zeker: dit is geen mop voor
één april.
Die man meent het echt.
Rennen!

Vangnet

Daan rent het park uit, de straat op.
Zijn schoenen dreunen op de stoep.
Sneller, nóg sneller!
Hij komt langs een vuilnisbak.
Wat een troep, zeg.
Alles ligt eraast.
Blijkjes, papier en zelfs een vieze luier.
Daan krijgt steken in zijn zij.
Hijgend kijkt hij om.
Volgt die man met de snor hem nog?
Nee, de kust lijkt veilig.
Daan loopt nu wat minder snel.
Weer komt hij langs een vuilnisbak.
Hier is de rotzooi nog groter.
Wacht eens even ...
Dit zou weleens een spoor kunnen zijn!
De aap heeft vast honger.
Dus zoekt hij naar eten.
En waar vind je schillen of een klokhuis?
Juist!
In de vuilnisbak!
Daan spiedt in het rond.
Aap, waar ben je?
Dan ineens ziet hij hem zitten.
Op een muurtje, met een half appeltje.
Mooi zo, denkt Daan.

Nu kan ik hem vangen.
Hij trekt de jas van zijn middel en houdt
hem in de aanslag.
Daan zet een stap, en nog een.
Hij staat nu vlak achter de aap.
Het dier heeft niets in de gaten.
Een jas is een heel goed vangnet.
Daan kijkt, schat en mikt.
De jas gaat recht op de aap af.
Mispoes!
De aap springt vlug opzij.
Hij vlucht in een boom.
De jas valt op het muurtje.
Daan krabt in zijn haar.
Wat nu?

Een goed idee!

Daan kijkt om zich heen.

Hij is al bijna thuis.

Om de hoek is de Pasweg.

Daar woont hij met zijn ouders.

Hun huis staat in een rij.

Ze hebben ook een tuin met ...

Daan vergeet even adem te halen.

HET SCHURTJE.

Dat hij dat niet eerder heeft bedacht!

Daan loert naar de aap.

En daarna naar een winkel vlakbij.

Er wordt groente en fruit verkocht.

Lokaas, denkt Daan.

Hij streekt over en gaat de winkel in.

'Een banaan,' zegt hij.

'Of nee, doe maar een hele tros.'

Mijn moeder betaalt u later wel.'

Daan legt een banaan op de stroep.

En een stukje verder nog één.

En daarna nog één.

Hij gluuert over zijn schouder.

Ja hoor, de aap trapt erin.

Hij springt van banaan naar banaan.

Hij propt het lekkers in zijn bek.

Zo loopt hij vanzelf achter Daan aan.

Ze komen op de Pasweg.
Ha, daar is hun huis all'
Daan legt een banaan op de oprit.
De aap komt er meteen op af.
Poort open!
Daan laat een banaan in de tuin vallen.
Dan haast hij zich naar het schuurtje.
Mooi, de deur zit niet op slot.
Er is nog één banaan over.
Daan gooit hem naar binnen.
Dan gaat hij naast het schuurtje staan.
Zijn hart klopt in zijn keel.
Ja, daar is de aap al.
Het dier neemt een sprong en ...
Pats!
Daan slaat de deur dicht.
Hij draait de sleutel om.
Pfff, missie geslaagd.
De aap is veilig!

Geen april

Daans moeder zit in de keuken.
Ze maakt een puzzel in de krant.
'Wat ben jij vroeg terug,' zegt ze.
'Was de dierentuin niet leuk?'
'Ging wel,' zegt Daan.
'Alleen is er een aap ontsnapt.
Hij zit in onze schuur.'
Zijn moeder knikt ernstig.
'Klopt, ik heb hem gezien.
Paars haar, gele sokken.'
Haha, denkt Daan.
Heel leuk maar niet heus.
'Het is echt waar,' houdt hij vol.
Weer knikt zijn moeder.
'Het is echt één april, ja.'
Ga je vader maar foppen.'
Dan schatert ze het uit.
Daan gaat naast zijn vader zitten.
Op de bank, bij de tv.
'Pap,' begint Daan.
'Nu even niet,' zegt zijn vader.
'Ik wil het nieuws zien.'
Op het scherm verschijnt een man.
Hij staat bij een hok met stro.
Daan hapt naar adem.
Maar dat is toch ...

'Er is een aap vermist,' zegt de man.
'Normaal zit hij in dit hok.'
Daans vader grinnikt zachtjes.
'Ja hoor, één april,'
Daan springt van de bank.
'Géén april!' roept hij uit.
'Die aap is echt ontsnapt.'
Toen ik in de dierentuin was.
En nu zit hij in onze schuur.'
Zijn vader grinnikt alweer.
Hou op! denkt Daan.
Dan ziet hij zijn vaders mobiel liggen.
Je kunt ermee bellen.
En er iemand mee op de foto zetten.
Of ... een film van een aap maken!

Daan staat bij de schuur.
Hij houdt de mobiel voor het raam.
Wacht maar tot papa dit ziet!
De aap zit op de werkbank.
Hij poept op een zaag.
Dan gooit hij een fiets om.
En nog een fiets en nog eentje.
Hij gaat op een wiel staan en springt.
Het wiel wordt zo krom als een hoepel.
Dan ontdekt de aap een blik verf.
Hij probeert het open te maken.
Eerst met zijn handen en daarna met zijn tanden.
Nee, het lukt niet.
Dus smijt hij het blik tegen de muur.

Het deksel schiet open.

De rode verf druipt van de muren.

Op de grond ligt een grote plas, net bloed.

Ook de fietsen en de werkbank zijn nu rood.

Maar de aap is nog lang niet klaar.

Hij gaat aan de lamp hangen.

Slinger, slinger, heen en weer.

Kraki!

De lamp is stuk.

Daan heeft genoeg gezien.

De film is klaar.

Daan legt de mobiel op tafel.

'Dus jullie denken dat het een grap is?

Nou, kijk hier dan maar naar.'

Zijn ouders turen naar het schermpje.

En dan lacht er niemand meer.

Daan is een held

De aap zit weer in zijn hok.

Daan mag hem een banaan voeren.

Klik, klik, klinkt het om hem heen.

Rode lichtjes flitsen.

Morgen komt Daans foto in de krant.

En dat niet alleen.

Er is zelfs iemand van de tv.

De man geeft Daan een hand.

'Dus jij bent de held van de dierentuin.'

'Ach,' zegt Daan.

Maar stiekem is hij best wel trots.

Nou ja, best wel ...

Hij is zo trots als een aap!

Dan komt er ook een vrouw bij.

Ze geeft Daan een pasje.

'Vanaf nu mag je gratis naar de dierentuin.

Voor de rest van je leven.'

'Bedankt,' zegt Daan.

Maar hij weet één ding zeker.

Al is de dierentuin nog zo super, op één april

gaat hij nooit meer.

Je weet maar nooit of er net die dag een aap

ontsnapt!